BAYAN YANI

120

MAYIS 2022 / 05 15 TL K.K.T.C:17 TL.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Bir Skandalın Anatomisi

"Hayır ve evet demede, teslim olma ve teslim olmayı reddetmede kadınlar efendidir."

Georg Simmel

Bir Skandalın Anatomisi, İngiltere'de karizmatik ve yakışıklı bir bakanının, ilişki yaşadığı bir parlamento araştırmacısına tecavüz etmekle suçlandığı olayları anlatan bir romanın diziye dönüştürülmesi ile Netflix izleyicilerinin dikkatini çekti. Bir Skandalın Anatomisi, sekste rıza kavramını işleyen 6 bölümlük bir dizi. Çabucak izleniyor. Romanın yazarı Sarah Vaughan, şimdilerde eşi, iki çocuğu, kedisi ve köpeği ile Cambridge'te yaşayan 11 yıl The Guardian'da haber muhabiri, sağlık muhabiri ve siyasi muhabir olarak çalışmış eski bir gazeteci. Ve, *Bir Skandalın Anatomisi* ilk kitabı.

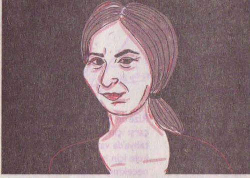
Dizi iyi olmayan senaryosu, kurgusu ve vasat oyuncuklukları ile neden bu kadar ilgimizi çekti? Çünkü dizi erkeklerin ayrıcalıklarını, yetkilerini ve gücünü, hakikat algılarını sorgulamanın yanısıra izleyenleri cinsellikteki rızaya dair düşündürüyor. Ayrıca yıllarca evliliğe rağmen bir insanı tam olarak tanıyıp tanıyamamayı da sorgulamamıza neden oluyor.

Sarah Vaughan kendisi ile yapılan bir röportajında şöyle söylüyor; *"Bir Skandalın Anatomisi'ni 2016 yılının Ocak ve Eylül ayları arasında yazdım. Romanımı yazdığım zaman film yapımcısı Harvey Weinstein'ın seri cinsel tacizi ile aktörlerin, medyadaki isimlerin ve politikacıların bir dizi ifşasının #MeToo hareketi ile ortaya çıkmasından tam bir yıl önceye rastlıyordu. Romanımı okuyanlar zamanın ruhunu ya da kadınların cinsel taciz hakkında konuşma fırsatını ele geçirdikçe #MeToo hareketinin yayılmasına ilişkin bir süreci yakalamaktan bahsettiler. Oysa ben, özellikle siyasi muhabir olarak Westminster'de çalıştığımdan beri, iki kabine bakanının cinsel taciz iddiaları üzerine görevden alındığına tanıklık etmiştim. Bu romanı yazma fikrim o yıllarda gelişti. Ve o zamanlar 8, şimdi 12 yaşında olan kızımın benim kuşağımın yaşadığı zorlukları yaşamasını istemediğim için yazdım. Erkek egemen toplumda erkeğin eksikliğini, yanlışlarını, hatalarını gizlemek kültürü vardır. Ayrıca cinsel taciz ile iktidar ilişkileri arasında güçlü bir bağ vardır..."*

Bu arada, Vaughan'ın yeni romanı başka bir siyaset odaklı psikolojik gerilim olan Reputation-İtibar başka bir diziye dönüştürülüyor. Vaughan, *"kadın düşmanlığı ve kadınlara yönelik kamusal yaşamdaki baskılara ve genç kızlara dair yazdığım romandaki karakterlerime nasıl hayat verildiğini görmek için sabırsızlanıyorum"* diyor. Uzun uzun cinsel taciz, flört ya da rızaya dayalı ilişki ile ilgili yazmak yerine diziyi izlemenizi önermeyi istedim. Ayrıca dizide cinsel şiddeti gözümüze sokan bir kurgu yok, burada düşünmemiz istenen; faillerin mağdurlarla kurdukları iktidar ilişkisi, esasen güçlü olduğunu bilen bir erkeğin cinsel saldırıyı kendisine hak gördüğü bilinçli bir eylem olarak gerçekleştirmesidir. Bu güçten gelen şaşırtıcı bir hak görme ve normalleştirmedir. Dizinin bölümlerini tamamladığımda bende kalan düşünce şuydu; olaya konu olan adam yaşadıklarından hiçbir ders almamıştı. Hayatına kaldığı yerden devam etmeye hazırdı...

BAYAN YANI
AKTÜEL

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu Derneği'ne kapatma davası açıldı.

Türkiye'de nüfusun %5'i depresyonda...

6-17 yaş arası 676 bin çocuk okula gitmiyor... 160 bin çocuk ise yoksulluk nedeniyle okulu bıraktı...

DÜN DE OKULA GELMEMİŞSİN... MAZERETİN NEDİR?

YOKSULLUK!

Fey

Sebze meyve fiyatları uçuşta. Botox, dolgu out...

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

- Şu kadar vaka, günlük bu kadar ölüm, kaçıncı aşıyı oldun, yok ben olmadım, olaydın olmayaydın derken bir pandeminin de sonuna geldik arkadaşlar. SGK korona pandemisini listeden çıkarmış, tedavi artık ücretli olacak. E siz de bedavayken olaydınız biz napalım!

- Uzaylı gibi giysileriyle birtakım görevliler Kılıçdaroğlu'nun elektriğini sonunda kestiler. **Ödeyemiyorsan biz ödeyelim kehkehkeh** kabadayılığı yapanlar oluyor bir de görüyorum. Kılıçdaroğlu gibi kaç milyon insan var bu ülkede, hadi ödesenize. Hadi!

- **Ayasofya**'nın **İmparatorluk Kapısı**'nı bildiğin kemirmişler ya la... Aniden gelen, hedefsiz, amaçsız, sıradan ve alalade bir öfke var toplumda. Bu öfke şiddete dönüşüyor ve o an ne varsa önünde tahrip ediyor. Binlerce yıldır ayakta kalmış imparatorluk kapısı bile olsan ezip geçiyor seni. İşte bu öfke sana bana ne yapmaz acaba...

- Niğde'de 23 Nisanda vali koltuğuna oturan öğrenci, "**Bazı çocuklar, maddi yetersizlik nedeniyle ihtiyaç duydukları gıdalara ulaşamıyor**" demiş. Bir günlüğüne vali koltuğuna oturup ömür boyu sürgüne gönderilen yegane öğrenci olarak tarihe geçmeye ramak kalmış.

- **Bolu Gerede Belediyesi**, devletten piknik alanı olarak kiraladığı orman alanını parselleyerek arsa olarak satmış. Belki piknik alanı diye başlamışlardır ama sonradan buraya ne güzel villa olur be deyip **betongüdülerine** engel olamamışlardır. Kronik ve progresif bir hastalık biliyorsunuz.

- Cumhurbaşkanı Yardımcısı Oktay, "**Tarım öyle bir hal aldı ki neredeyse savunma sanayisinin önüne geçmiş durumda**" demiş. Doğru olabilir elbette. Doğru olabilir olmasına da bu tarımın ilerlediğini değil, savunma sanayiinin zaten bitik olan tarım sektörünün bile gerisine düştüğünü gösterir.

- **Başak Cengiz**'i samuray kılıcı ile öldüren **Can Göktuğ Boz**'un akıl sağlığının yerinde olduğu yönünde rapor çıktı ve katile ağırlaştırılmış müebbet cezası verildi. Uzun zamandır kadın cinayetleri konusunda ülkede verilen en adil karar bu olsa gerek. İnkar edecek değilim, tuhaf bir şaşkınlık ve aniden gelen bir gurur duygusu kaplıyor insanın içini. Adaletin yerini bulmasına nostalji geliştirir mi insan ya? Geliştiriyormuş demek ki!

- Cinsel istismardan tutuklanan imamın bilgisayarında çocuk pornosu videoları bulunmuş. Bir şey söyleyeyim mi, söz konusu imam o videoların yasa dışı olduğunu bilmiyordur bence. O kadar batıyorlar ki bu taciz/tecavüz kültürüne, doğal habitatları haline geliyor bu.

- Sevgili **Masih Alinejad**, twitter'da şöyle paylaşmış: "Türkiye'den sevgili dostlarımız. Bu İran İslam Cumhuriyeti celladı, Ghalibaf, İstanbul'un en lüks semtlerinden olan Maslak'ta Skyland'de lüks daire satın aldı. Ülkenizin molla rejimi cellatlarının yol geçen hanı olmasına izin vermeyin. Biz İran halkı olarak bunlarla alakamız yok." Sevgili Masih, Türkiye dünyanın çeşitli yerlerindeki mollalar ve yobazlar için bir cazibe merkezi haline geldi. Yobazların Dubaisi gibi bir yer oldu. Biz de senin kadar endişe içerisindeyiz. Stop.

- "**Bahçelievler'de gözaltına alınan Suriyeli büyücüler sınır dışı edilecek**" diye bir haber okudum geçenlerde **Birgün**'de. İki müteahhit anlaşamamış ve birisi diğerine büyü yapsın diye büyücü tutmuş. Yaldır yaldır Ortadoğululaşmak bu olsa gerek. Biliyorsunuz Ortadoğululuk coğrafi bir yeri tanımlayan bir tabir olmaktan çok, uzay-evrende çok özel bir evreyi tanımlayan ve daha çok kozmik bir konum bildiren bir tabirdir.

- "**Rockçı imam**" olarak bilinen **Ahmet Muhsiz Tüzer**, göreve iadesi için **AİHM**'e başvurmuş. Sonuna kadar arkandayız Ahmet Muhsin Tüzer!

- **İstanbul-Sofya Ekspresi**, 25 nisanda seferlerine başlıyormuş. Kapıkule'de oluşan kuyrukları gören devletimizden dev hizmet! Alışveriş için Türkiye'ye gelen Bulgarlar daha fazla zorluk çekmeyecek!

- Yaklaşık 2 yıl hapis yatan eski Brezilya Devlet Başkanı **Lula da Silva** yeniden aday olacakmış. "Seçimlere katılmaya alışkınım," demiş kendisi. Bir ata sporu olarak durmadan seçime girmek.

- **Karadeniz Teknik Üniversitesi** kampüsünde bulunan KYK'ya ait erkek öğrenci yurdunda, kız öğrencilerin de akşam yemeklerini yediği yemekhanenin girişine "Kantin ve yemekhaneye şortlu ve kısa pantolonlu girmek yasaktır" yazısı asılmış, tepkiler üzerine yazı kaldırılmış. İçinizde **Suwen**'le gidersiniz yemeğe ne var canım.

- Rize'de çay bardağı şeklindeki çarşı için 47 milyon TL, Kütahya'da vazo görünümündeki kule için ise 45 milyon TL ödenecekmiş. Bu artık müsriflik sınırlarını da zorluyor, patolojik bir hal aldı.

- Ahmet Davutoğlu, "Bütün AK Partililerin mal varlığı araştırılsın, meydan okuyorum," demiş. Davutoğlu'nun muhalefetini çok tatlış buluyorum bazen. Tatlış derken, çizgi film skalasında bir tatlışlık.

- Allah kimseye **Şükriye Tutkun** tutarlılığı vermesin.

- Kütahya'da düğünde havaya ateş açan dört muhtara soruşturma açılıyor. Düğünde havaya ateş açılması da nasıl bi gelenekse artık... Muhtarlar şöyle savunsun kendini bence, "**biz halkımıs kendini şaapmasın diye kendimisi öne attıydık**".

- **Kapadokya**'da balon biletleri kişi başı 150 Euro olmuş. Elon Musk; "herkes binebilir."

- Mars biletini bırakın da karpuza bakın. Dilim karpuz 32 lira olmuş. Daha da yaz maz gelmesin!

- **Elon Musk**, marsa uçuş biletini 100 bin dolar olarak belirlemiş ve herkese uygun demiş. Seni beni kast etmiyor ki sen niye heyecanlandın. "Herkes" dediği, dünya gelirinin yüzde 90'ını elinde tutan yüzde 1'lik nüfus. Herkes o... Zenginlerin miniminnacık topluluğu.

- Derin yoksulluk ağının kurucusu sevgili Hacer Foggo'ya çok saygı duyuyorum. Sadece belirtmek istedim.

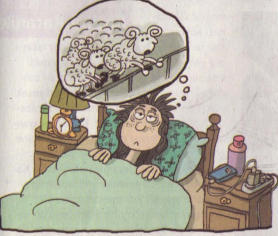

ÖNCELİKLE, EŞİ HORLAYAN HERKESE SABIR DİLERİM!

@hizlisayar

UYKU BOZUKLUKLARI

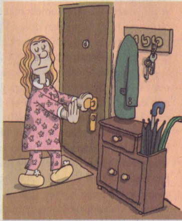

Uykunun işlevi sadece dinlenmek değildir. Enerji depolanması, duygusal düzenleme, belleğin pekişmesi, yeni öğrenilenlerin hafızadaki diğer bilgilere eklenmesi gibi görevleri vardır. Bu nedenle yeterli uyumadığımızda sadece yorgun hissetmekle kalmayız, sinirli, unutkan ve biraz «bön» bakan birisi oluruz.

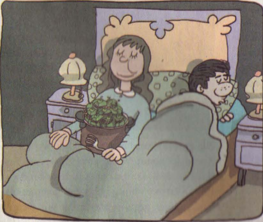
Tarihte kayıtlı ilk doktor olarak bilinen ve M.Ö. 3. yüzyılda yaşayan Mısırlı İmhotep'in en belirgin tedavi yöntemi Tapınak Uykusu imiş. Hastalık ne olursa olsun, hastaların tapınakta rahat bir uyku çekmelerini sağlıyormuş. Öylesine etkili bir tedavi yöntemi olmuş ki daha sonra doktorluktan tanrılığa terfi etmiş. Kısmet....

Uyku bozukluğu, sadece uykuya dalamama şeklinde olmaz. Sık uyanma, planlanandan erken uyanma, kabuslar, gece terörü, uyurgezerlik, uykuda kol bacak hareketleri gibi bir çok farklı uyku bozukluğu vardır. İnsanların yaklaşık yarısı ise hayatlarının bir döneminde uykusuzluktan yakınırlar.

Uyurgezerlik sıklıkla 4-8 yaş grubunda görülür ve sonrasında kendiliğinden sonlanır. Uyandırmaya çalışmak yerine yatağına yönlendirmek daha iyidir. Uyandırılırsa intihar edecekleri bir şehir efsanesidir fakat nadiren uyanma anında saldırgan tepki gösterebilirler. Uyurgezer çocuk ve gençlerin ileride başka psikiyatrik hastalık geçirme ihtimalleri, uyurgezer olmayanlar ile aynıdır. Ailenin endişe etmesini gerektiren bir durum yoktur. Sadece kapı üzerinde anahtar bırakmamak, gece pencereleri kapalı tutmak, kapısına bir çıngırak koyup odadan çıkması halinde haberdar olmak gibi güvenlik önlemleri alınmalıdır. Nadiren ilaç tedavisi verilir, çünkü çok büyük kısmı tedavisiz düzelir.

Uyku Bozuklukları tedavisinde öncelikle uyku hijyeni önerilir. Uzmanlar en önemli önerileri vermeye çekinirler ama hadi ben yazayım: horlayan eş ile odaları ayırın! Akşamları sinirli açık oturumlar izlemeyin. Taraftarı olduğunuz futbol takımı kötü bir sezon geçiriyorsa, akşam maçlarını izlemeyin. Eşinizle kavga edecekseniz bunu mutfakta yapın, yatak odasında yapmayın. Sonra odaya girince sinirinizi zıplıyor.

Uzmanların vermeye çekinmedikleri diğer öneriler ise şunlardır: Düzenli yatma ve yataktan çıkma saatleriniz olsun / Saat 15 sonrası kafeinden kaçının. / Akşam yemeğiniz hafif olsun. / Gün içi şeker tüketimini azaltın. / Hafif egzersiz yapın. En iyi saat akşam üzeridir. / Hasta ya da yaşlı değilseniz, gündüz uykusu uyumayın. / Akşam saatleri egzersizden ve parlak ışıktan kaçının. / Yatma öncesi sakin bir müzik, dalga sesi gibi sizi rahatlatacak sesler eşliğinde vücudunuzu gevşetin. / Yatak odanız sıcak olmasın. / Odada ışık olmasın. / Yatakta telefon – tablet ekranına bakmayın. O ışığa maruz kalmak çok büyük sorun yaratabiliyor. / Uykuya yardımcı olması için alkol almayın. Bu o gece uyutsa da sorunun daha büyümesine neden olacaktır.

Gelelim başımızın belası gece yeme sendromuna... Haftada en az 3 gece uykudan uyanıp atıştırıyorsanız, gece yeme sendromunuz var diyebiliriz. Çok sık izlenen bir durum, öyle ki ilk kim buzdolabı kilidinin patentini alırsa köşeyi dönecek. Yeyip tekrar yatarsınız ve yediklerinize topak topak yağ olur. Ama yemezseniz de ölecek gibi hissedersiniz. Sanki midenizde aç bir hayvan besliyorsunuz da sabaha kadar sizi içten içe kemiriyor gibi bir his. Gün içi uzun açlıklar da gün içi fazla kalori almak da bu durumu yapabilir. En güzeli gün içi protein ağırlıklı ve öğün atlamadan düzenli beslenmek. Gece yeme büyük oranda alışkanlıktır. Hep aynı saatte yemek yiyorsak, o saat gelince karnımız acıkır. İki hafta yemezseniz bu alışkanlık büyük oranda geçecektir. Depresyon ya da kaygı bozuklukları da gece yemelerini tetikleyebilir. Böyle bir durum varsa psikiyatr ya da psikolog ile görüşüp öneri alınız .

Çizen: İrfan Sayar

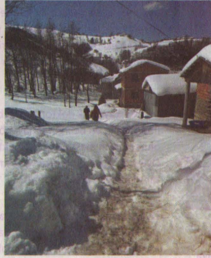
UYYY! ATEŞİ ALDİLER SANDUĞA KOYDİLER…

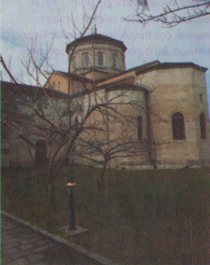

Katina Karanikola

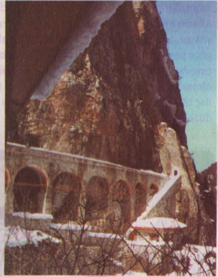
Ha Tirabzonda olduğumu anlamışsunuzdur. Beni misafir eden uşaklar Fadime ile Temel'i hiç mi hiç aratmıyorlar mideme, gülmekten, kramplar girmeden yatağa gidemiyorum, güle güle yerlerde sürükleniyorum. Eskiden Trabzon'un köy evlerinde ocakla ısınırlarmış. Ocak odanın ortasında açılan bir çukur çukurun içinde teneke yerleştirilip ateş yakarlarmış. Köye ilk gelen sobaları gören kadının biri şaşırarak "uyyy ateşi aldiler sanduğa koydiler" demiş. Fıkralarıyla bilinen Karadeniz insanı zekasıyla, ona has espri anlayışıyla, hazır cevaplarıyla insanı gülmekten yerlere yatırır, altına işetir.

Bir zamanlar Komnenos'ların İmparatorluğu olan Trapezunda'nın doğası harika, her yerden sular fışkırıyor, dağ taş rengarenk çuha çiçekleriyle dolu lakin şehir çok güzel değil. Dostlarımın dediklerine göre son otuz yıl içinde bozulmuş. Gelişme adına yapılan koca binalar, çarpık yapılaşma insanı boğuyor. Başta Aya Sofya olmak üzere görülmeye değer mahalle aralarında sıkışıp kalmış, tıpkı iki kültür, iki dil arasında sıkışıp kalan topluluk gibi, birkaç eski bina, zengin Rumlardan kalan günümüzde müze olan konaklar, manastırlar, kiliselerden dönme camiler var. Hayatımda gezmediğim kadar kilise ve manastır gezdim ayaklarıma kara sular inene dek. İlk ziyaretimizi, kuymaklı, turşu kavurmalı iyi bir kahvaltıdan sonra Bizanslılar tarafından iki bin yüzlü yıllarda yaptırılan Aya Sofia'ya yaptık. Onun kaderi de Türkiye'de var olan diğer Aya Sofyalarla aynı. Ertesi gün Yeni Cuma camisindeyiz (agios Evgenios). Orta apsisin dışında kabartma asma, üzerinde üzüm ve kuş resimlerini incelerken yanımıza tekkeli, sakalı bir amca geldi baktığımız yere baktı "Ha buni ne zaman koymişler buraya? Ben bu camiye yedi yıl imamluk ettim ha buni görmemişim" dedi. Acaba türbenin üzerindeki haçları görmüş müdür amca? Soramadım. Üç yüzlü yıllarda kurulan Sumela manastırının bitmeyen restorasyondan dolayı kapalı olmasına rağmen Trabzon'dan kırk altı km. uzaklıktaki manastırı görmeden olmazdı. Soydaşlarım ta Yunanistan'dan kalkıp hacı olmak için geliyorlarmış buralara gitmesem ayıp olur. Gitmez olaydım. Ha bilseydum değil hacı kraliçe yapacağız deseler gitmezdim, açar internetten bakardım. Neyse belli bir yere kadar dostlarımla birlikte arabalarıyla gittik. Sonrasında belediye minibüsleri bizi alıp yine belli bir yere kadar götürdü sonrasında tabana kuvvet. Çık çık bitmeyen bir yokuş, patika yolu karlı, pabuçlar, paçalar sırılsıklam Panagia Sumela beni görmedi, kolayca çıkmama yardım etmedi. Bunca yol tepip içerisini görememekte ayrı sinir bozucuydu. Binlerce yıl önce, teknoloji sıfır iken, hiçbir yaşam kaynağı olmayan bu sarp kayalıklara Panagia Sumela neden ve nasıl yapılmış daaa! Hangi akla hizmet edilmiş! Kartal olsam yuvamı kurmam oralara. Trabzon'un en etkileyici Rum eserlerinden biride şu an Anadolu lisesi olan Frontistirio Trapezundas okulu. Ayrıca Soğuk suda zamanın zenginlerinden banker Kosta Kabayannidis tarafından yazlık ev olarak yapılan gösterişli köşk küçük bir çam korusunun içinde. Atatürk'ün Trabzon ziyaretlerinde bu köşkte ağırlanmış Atatürk Köşk'ü denmiş. Bin dokuz yüz kırk üç yılında müze yapılmış. İmroz'da iskanla gelen dostlarımın memleketini, Çaykara'yı, görmesem, onları oradan aramasam olmaz. Çaykara ilçesine bağlı etrafı görkemli dağlarla çevrili Uzun Göl İsviçre'yi aratmıyor mükemmel bir manzara, bakir bir tabiat. Ne yazık ki köyün geleneksel evleri bozulmuş yerini Arap turistlere hitap eden motellere bırakmış zira "Arabistan'a hoş geldiniz" tabelası eksik…

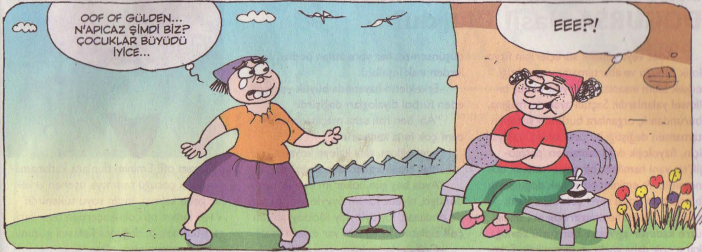
Trabzon'da görecek kilise, manastır kalmayınca kendimizi köye attık. Kar bir metre, köye giden yol temiz lakin eve girmek zor. Küreklerle iş başı yapıldı kısa sürede eve girildi ateşuda alıp iki sanduğa koyunca ev sıcacık, keyfimize diyecek yok. Beni misafir eden dostlarımın akrabaları hoş geldinize geliyorlar. Köyde yaşayanların ana dili kimine göre Romeyka, kimine göre Pontusca veya Karadeniz Rumcası. Antik Helencenin devamı. Yunanistan'a Karadeniz deniz bölgesinden mübadele ile gidenlerle aynı dili konuşuyorlar. Bu dili konuşanlar binlerce yıldır Karadeniz'de yaşayan antik Yunanların torunlarımı diye düşünmekten kendimi alı koyamıyorum. İki kültür arasında sıkışmış, kimliğini tanımayan bir topluluk mu? Dilimiz aynı kökten olsa da pek anlaşamıyoruz. Ben onlara şaşırıyorum onlar bana. Benim de Rumca konuşmama şaşırıyorlar. Bunca yıldır, Müslümanlaşmalarına rağmen yüzyıllardır dillerini korumuşlar, kültürlerini nesilden nesille aktarmışlar. Bu

dilli öylesine benimsemişler ki çatır çatır Romeyka konuşuyorlar ama sanıyorum nedenini merak etmiyorlar. Köyde kalan dostumun kuzeni Minica her sabah bir metre kara rağmen koşa koşa gelip bir gün sıcacık tiropsomo (peynirli mısır ekmeği) ertesi gün adını hatırlayamadığım bal kabaklı ekmek getiriyor. Beni misafir eden dostumun kalabalık bir ailesi var Trabzon'da. Amcalar, dayılar, halalar, annesi….hepsi evlerini açtı, ağırlamak için seferber oldu. Her akşam birileri yemeğe çağırıyor. Hepsi açık yürekli, candan, samimi, yıllardır dostlarımmış gibi rahatım. Yemekler leziz, bol tereyağlı kahvaltılar nefis ama şu kuymağın tadına doyamadım. (sekiz günde iki kilocuk bedenime eklendi) Sanırım kuymak aşkına tez zamanda yine dönerim Tirabzon'a….

Anne

Feyhan Güver

Dr. Figen Demir Kardeş (Hunili Doktor)

ERKEKLER ÂDET OLSA hatta ÇOCUK DOĞURSA Nasıl Olurdu?

Âdet veya gebelik süreçlerinin fizyolojik olduğu ve abartılmaması gerektiği, erkek bilim insanlarınca uydurulmuş bilimsel yalanlardır. Saçtan ayak parmağına, burundan iç organlara bütüüün sistemin tamamen değiştiği bu özel süreç, yaşayan için, fizyolojik değil tamamen 'patolojik'tir yani hamilelik bir çeşit hastalık dönemidir. Ve eminim bir erkek doğursaydı bu sürecin doğal seyri çok daha farklı olurdu. Çünkü hepimizin çok net bildiği üzre kadınlar ağrıya ve her türlü zorluğa karşı çok daha güçlü ve dirençlidir. Erkeğin yatak döşek yatarak geçirdiği bir gribal enfeksiyonu çoğu zaman kadın, yapısal direnç ya da yapmak zorunda olduğu işler ve sorumluluklarından dolayı ayakta geçirir. Çünkü çocuklara bakmak, yemek yedirmek, evi çekip çevirmek gibi sorumluluklar varken 'gribim' diye dinlenmek, erkek için zorunluluk, kadın için ise bir 'lüks' tür.

Her ay geçirdiğimiz 'âdet' dönemi erkeğin başına gelseydi, olacakları bi düşünelim:

-Hormonal değişimlerle âdet gerginliği kafasına vuran erkek için her bişey cinayet sebebi olur ve tabii ki 'özel hal' indirimleri uygulanırdı.

"Hakim Bey iki aydır adet olmuyodum, kanayamadım şişim zâti, okeyde beni taşlayınca o gerginlikle ıstakayı kafasına geçirdim, pişman diilim, âdet öncesi babam olsa affetmem!"

-Birbirinin sigarasını ödünç alan erkekler gibi yancı orkidciler de olurdu:

"Abi geçen ay da geldin istedin üç kanatlı verdim, sittir git marketten al, olmaz ki ama her ay her ay..."

-Orkidler uzuva geçirilen küçük kapçıklar şeklinde olurdu ki biliyosunuz erkeklerin en hassas olduğu konulardandır:

"Abi Jumbo boy orkidler nerde??

ya da asla kendi için almaz: abi küçük boy orkidler nerde, komşu Mahmut abi kanıyomuş da, ona alcam küçük boy!?!"

-Erkeklerin garip el-bacak hareketleri ile uzuvlarını yerleştirme çabalarına bir de kayan orkidi düzeltme çabası gelirseeee, offf korkunç hareketler doğabilirdi!

-Evde hep mücadele ettiğimiz çorabını ayağından çıkarıp oraya buraya basket atan adama razı olabileceğimizi düşünsenize; her yere atılan pedler, evlerden ırak inşallah!

-Erkeklerin hayatında büyük yer işgâl eden futbol diyalogları değişirdi:

"Abi ben halı saha maçına gelemiycem çok fena kanıyorum,

-gel oğlum, seni kaleye koyarız."

-Maç tezahüratları bile değişirdi:

"Ayda beş gün boker'ım sarı-laciverte dönüyo, niyeee kanım öyyyle akar benim de ondaaan, löylöylöylöy lööööy, abicim çok zıplatma kanamam var diyom yaaa!

-Çoğu erkeğin kıymetlisi araba olunca...

"Yaa geçen ay ben bi kana bi kana... Yeni arabamın döşemeleri kan revan içinde kalmış, sikecem böyle davayı, her ay her ay çekilir mi bu çile, valla kesip atıcam bigün!!

-Hani biz kızların acaba giysim kan oldu mu telaşı, yanımızdaki kız arkadaşımıza arkama bak bi kaygısı erkekte nasıl olurdu?.

"Mahmut oolum arkama bak kan olmuş mu diycem, bi yandan götüme bakıyo olman rahatsız etti beni; yaa zaten boşver doğal bi süreç amk kan olmuşsa olmuş... Hem erkekliğin şânındandır, hormonumuz çok ki hayvan gibi kanıyoz aanadın mı?!"

-Âdet süresince sevişememe sorunsalı ve erkek, anaaam çook kötüüü!!:

"Nerden baksan ayda bi hafta sevişemiyom, sikecem böyle davayı! Gerçi Mahmut ağbi düzensiz kanıyomuş geçen kaavede 'ayda 5 gün anca sevişebiliyom' diyodu, içim parçalandı resmen"

Âdeti böyle geçiren erkeğin gebeliğini bi düşünsenize, dokuz ay yeminle yaşam durur. Başım ağrıyo, kıçım ağrıyo, 'bütün dünyayı yedim acaba Mârs'ın toprağı nasıldır canım onu da istiyo, sıcak basıyo', off anam off! Eminim bunlara katlanamayan veya çocuğu taşımaya üşenen erkek hiç gebe kalmaz, insan soyu tükenirdi:

"Hanım, bu çocuk içerden beni ileri geri tekmeliyo, doğunca kafasını gözünü patlatcam yeminlen, olmaz ki böyle canım!!

-Bütün yakışıklıların gay olduğu kesinleşirdi gözlerinde:

"Abi hiç doğurdu mu Kıvanç, niye? İbne de ondan, yoksa niye hamile kalmasın canım!, di mi yanee?"

Askerlik anıları gibi yıllarca gebelik ve doğum anıları dinlerdik:

"İlk gebeliğimde hayvanlar gibi kustum, ikincisinde tam 85 kg aldım. Hiç unutmam tam Galatasaray gol attı ben tepinirken suyum geldi, derbiyi bitiremeden hooop hastaneye..."

"Yaa acaba bu çocuk hangisinden ki? İnşallah Afrika'daki kongrede hamile kalmamışımdır da çocuk zenci olmaz!"

"Hanım valla bu oğlan şerefsizlik yapıyo, emerken bi yandan da göğüs kıllarımı yoluyo babalık hissi olmasa duvara fırlatcam her taraf çocuk olcak! Ahhh evladım yolmasana göğüs kıllarımı!!

"Yaa karıcım kendim için mi içtim bi kasa birayı 'sütüm olsun' diye, çocuğum için içtim! Gelme üstüme bak, gece hiç uyutmadı bu çocuk zati, ne gazı yaaa resmen beni uyutmamak için bağırıyo, anası kılıklı nolcak!

"Karıcım göbeğimden göremiyom, benimki yerinde di mi, görmeyince meraklanıyom işte naapcan..."

Gecenin ikisinde:

"Şşştt karıcım canım PlayStation oynarken 5 kilo midye tava yemek istedi, ben oyunu açıyım sen gidip midye tava al gel! Hadi bak çok aşerdim, bekliyom!

Ne dersiniz, çok mu abartmışım yoksa 'az bile' mi?? O yüzden sevgili XY kromozomu, gölge etmeyin başka ihsân istemeyiz, biz kanarız da, doğururuz da...

BAYAN YANI
2022-05-MAYIS
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16 Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50
FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

AY IŞIĞINDA KADINLAR

YAZ: Ezgi Aksoy

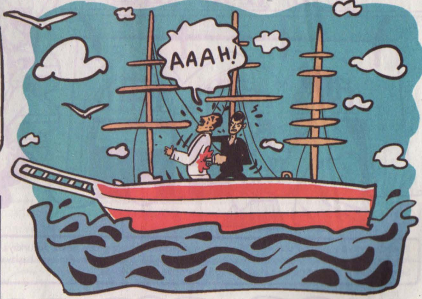
ÇİZ: Betül Yılmaz

Seyyan Hanım

Tangoların büyülü ve narin sesi Seyyan Hanım, Türkiye'nin ilk tangocu kadınlarından, hatta kimilerine göre ilki. İnce belli bardak gibi sesiyle, hüzne ve kedere tangoda can veriyor hala. Kırık kalpler sözlerini tangonun ritmiyle buluşturuyor, nota atlamadan titretiyor göynümüzün telini. Kimse onun gibi "göynüm" diyemiyor. Kimse onun gibi dingin ve durgun ağlatmıyor. Rakı içip hüzünlenir gibi, son Adalar vapurunu izler gibi, buz ılığı bir kadehte bembeyaz ve parlak bir damla gibi söylüyor. Seyyan Hanım, sade ve şaşaadan uzak bir hayat yaşadı. 16 Mayıs 1989'da aramızdan ayrıldı, ama şükürler olsun ki taş plakları ve dolayısıyla o lirik sesi bizi hiç terk etmedi.

Seyyan Hanım, İstanbul Fatih'te beş çocuklu bir ailenin tek kız çocuğu olarak 1913'te dünyaya geldi. Kendisine Seyyan yani "Eşit" ismini koyan babası, kurtuluş savaşının ve cumhuriyet devrimlerinin arifesinde, kızının erkeklerle eşit bir hayat sürmesini istiyordu.

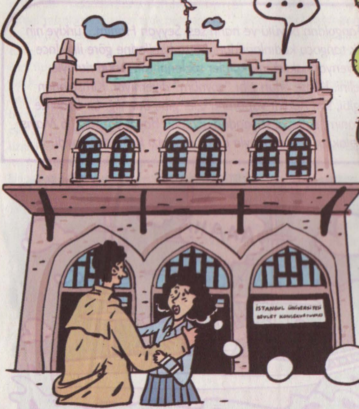
AMAN YARAPPİİİİ, GİTTİ EVİMİN DİREĞİ, HİKMET BEYCİĞİM!..

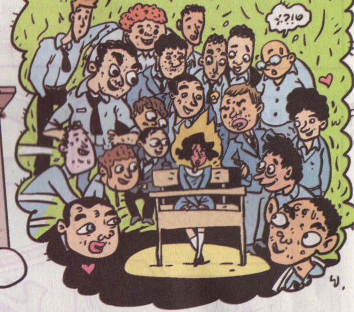
Seyyan Hanım, Samsun'a çıkan Mustafa Kemal Paşa'ya katılmak için bir gemi ile Karadeniz'e açılan babasını bir suikast sonucu yedi yaşındayken kaybetti. Seyyan Hanım'ı derinden etkileyen bu elim olay, Seyyan Hanım'ın zarif ve narin, her daim mütevazi bir hayat sürmesinin en birincil nedenidir.

Dönemin genel eğiliminin aksine tam tekmil bir eğitim aldı. İlköğrenimini bitirdikten sonra abilerinin de desteği ile eğitimine İstanbul Konservatuarında devam etti. Mösyö Talariko'dan dersler aldı.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

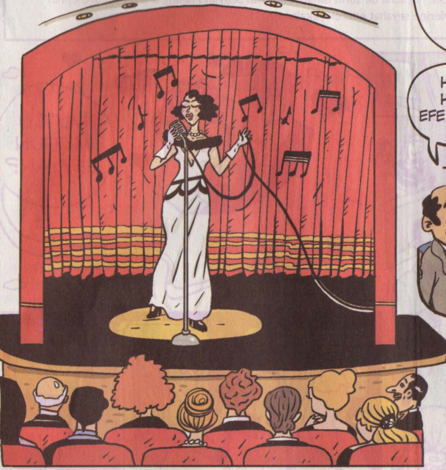

İlber Ortaylı'yla yaptığı bir sohbette "Çok genç yaşta konservatuara girdim. Sesim alaturkaya gitmiyordu, tangoya müsaitti. Hocam da öyle teşvik etmişti. İtalyanca ve Fransızca söylüyordum. İlk söylediğimde beş yıllık öğrenci sanmışlar, oysa başlayalı iki ay olmuştu," diyordu. Yeteneği hocalarını da şaşırtıyor, Seyyan Hanım, emin adımlarla olmak için doğduğu kişiye dönüşüyordu.

İlk kez sahneye çıktığında on altı yaşındaydı. Kadıköy Operet Sahnesi'nde (bugünkü Süreyya Sineması) İtalyanca ve Fransızca operetler seslendirdi.

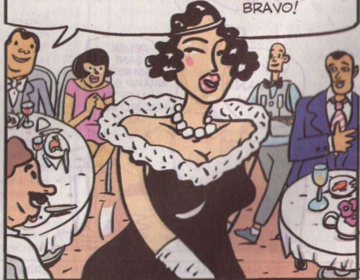
Bu konser sırasında ünlü besteci ve söz yazarı Kaptanzade Ali Reza Bey tarafından keşfedildi. Okulundan özel izin alındı ve Seyyan Hanım Kaptanzade Ali Reza Bey'in şarkılarını seslendirdiği bir plak doldurdu. Bu şarkılar Columbia firması tarafından yayınlandı. Sonradan "Sahibinin Sesi" firmasına geçti.

Tarihler 1930'ları gösterdiğinde İstiklal Caddesi'nde bulunan Moulin Rouge adlı kulüpte sahne almaya başladı. Burada bir buçuk yıl kadar şarkı söyledi. Kulübe annesiyle geliyor, sahnesi bitince annesiyle eve dönüyordu. Daha sonradan verdiği röportajlarda gece hayatının ritmine hiç alışamadığını itiraf edecekti.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Seyyan Hanım, gece hayatına uyum sağlayamamıştı ama yeni yeni şahlanmaya başlayan modern Türkiye Cumhuriyeti'nde kadınların gündelik hayatta erkekler kadar yer alabileceğini, şarkı söyleyebileceğini ve buna karşılık saygı görebileceğini kanıtlayan ilk isimlerden oldu. Eğlence dünyasındaki herhangi bir kadın gibi değil, bir sanatkar gibi saygı ve sevgi görüyordu. Seyyan Hanım, ondan sonra gelecek olan kadın şarkıcılar için sağlam ve saygın bir zeminin temellerini atmıştı.

Devamı Arka Sayfada →

Seyyan Hanım, Moulin Rouge'da onu dinlemeye gelen Teğmen Sait Oskay'a aşık oldu ve kısa sürede evlendiler. Bu evlilikten dört çocuk sahibi oldu. Zaten gece hayatına bir türlü ısınamamış olan Seyyan Hanım, aradığı huzuru eşinin görevi dolayısıyla Anadolu'nun değişik yerlerine seyahat ederek yakalamıştı.

HİÇ BU KADAR MUTLU OLMAMIŞTIM SAİT BEY!

Sanat hayatı boyunca elliye yakın plak doldurdu. Plak doldurması gerektiğinde yaşadığı Anadolu kasabasından İstanbul'a geliyor ve işi bittiğinde eşinin ve ailesinin yanına, mütevazi hayatına geri dönüyordu. Plak başına ayda 100 lira alıyor, plaklarının kaç tane basıldığıyla ya da kaça satıldığıyla ilgilenmiyordu.

Seyyan Hanım evlenip İstanbul'un gece hayatını bıraktıktan bir süre sonra peşine düşen aydınlar, bir dönem Seyyan Hanım'ın pılısını pırtısını toplayıp Paris'e gittiğine kanaat getirdiler. Ancak sonradan İlber Ortaylı'nın araştırmaları ortaya çıkarmıştı ki Seyyan Hanım bavulunu toplamış ve Sarıkamış'a dönmüştü.

Ölümünden önce birkaç radyo programına katılmış ve 1989 yılının 16 Mayısında, İstanbul Maltepe'deki evinde vefat etmiştir.

Toktamış Ateş, "Seyyan Hanım ve Diğerleri" adlı kitabında Seyyan Hanım için şöyle demiştir; "Türkiye, Seyyan Hanımların omuzlarının üzerinde yükseldi ve yükselecek. O zayıf ve naif görünen; biraz sivri çeneli, elmacık kemikleri hafif çıkık ve gözlerinde; hüznün ardında saklı, inanılmaz bir güç ve iradenin ateşi yanan Seyyan Hanımların... Ötesi, laf-ı güzaf'tır."

TÜRKİYE, SEYYAN HANIMLARIN OMUZLARININ ÜZERİNDE YÜKSELDİ VE YÜKSELECEK. GERİSİ LAF-I GÜZAFTIR.

FIN.

atilla atalay

UZAYDA YEMEĞİM VAR

- Var ya, söyliyceklerime inanmıycaksın Sıdıka...

- Tamam, talimatına uyarak inanmam ama şunu söyliyeyim anne, bu günlerde her şey olabilir. Her şeye inanırım esasen.

- Goncagül Teyzen, uzaya pattesli tava böreği gönderiyomuş.

- Hiç şaşırmadım, çoktaan yapıldı o iş. Bursalı bir börekçi uzaya börek göndereli hani oluyo. Hatta, son olarak yollanan Adana kebabı, eğer fırlatma başarılı olabilseydi, daha önceden fırlatılan o böreğe kenetlenicekti, diyenler var. Fakat fırlatma başarısız olmuş, kebap atmosferi geçemeden Hatay'a düşmüş. Nimeti yere düşürmeseler, iyiydi tabii.

- Şaşırmadığın gibi çenen de düştü Sıdıka. Ama dikkatini çekerim, burada çılgın bir esnaftan değil Goncagül'den bahsediyoruz. Başta gene damadı evi sattırmak için "Uzayda tanıdıklar var anne, bire on kazanıcaz, gel at şu imzayı" diyerekten tuzak kurdu sandım. Ama karı kendi kendine bozmuş kafayı, köyden tarla satmış, "ille uzaya börek göndericem" diyo.

- Valla tebrik ederim Goncagül Teyzemi. Yıllardır kendisini "Ocakta yemeğim var" cümlesiyle bilir ve anarız. Şimdi göğsünü gere gere "uzayda yemeğim var" demek, en çok onun hakkıdır. Çarşının gözdesi, cipli, tombik ve kirli sakallı, üç numara tıraş, acar esnafların reklam kokan uzay hareketlerini pek ciddiye almam şahsen. Üçüncü köprünün kıymalı kol böreğinden maketini yapıp, köprü açılışında Sayın Binalı Yıldırım ve devlet erkânıyla yiyen börekçi esnafı da gördü bu gözler. Ama Goncagül... Onun uzaya yemek göndermesi, bir ev kadınının uzayla, evrenle bu türden bir ilişki kurması başka bir boyutta değerlendirilmeli.

- Piiiy.... Bozacının şahidi şıracı... Ben de kime laf anlatıyorum. Sen ki zamanında firigofrik kargoyla Beyaz Saray'a yemek göndermiş, bebekliğinde oyuncak olarak teleskop istemiş bi karısın. Tabii Goncagül salağından yana çıkıcan.

- Valla artık Goncagül Teyze'ye başka gözle bakıyorum anne. Helal olsun, hiç de göstermiyodu, meğer kafasında bambaşka ufuklar varmış.

- Onun kafası mı var kız?

- Ehe... Kıskanma be anne. Diyelim ki, senin ileri sürdüğün gibi kafası yok, bu durum yine de iyi kalpli ve geniş gönüllü olduğunu gösterir. İleride uzaya çıkacak milli astronotlar cacabeylerimiz için şimdiden yörüngeye yemek bırakıyo, fena mı? Eheh...

- Lan bırak... Sen de benle kafa buluyosun ha Sıdıka. Goncagül; bildiğimiz Goncagül işte. Cins karının teki. Görürsün bak, gene o pij damadı çıkıcak bunun altından. İşi gücü Goncagül'ü kandırıp evini sattırmak. İki güne bir, "İnşaat işine giricem, bitcoinde para var, yutub kanalı kurup fenomen olcam, felan feşmek" diyerekten, türlü çeşitli çakallıkla kadını kandırmaya uğraşıyo. Yoksa nerde onda başka akıllar. Rahmetli kocası da böyleydi bunun, kahveden eve, evden kahveye, nerde uzay nerde fezâ? Goncagül uzaylı görse, salça soğanla kavurup yemeğini yapar, o kadar. Başka da bi bok bilmez.

- Valla ben pek de emin değilim. Şöyle bir düşününce, Goncagül Teyze'de hep farklı türden bir derinlik vardı. Tabii bu coğrafyada kolayca farkına varılamıyor. Börek rulolarını kenara çekip üstteki kısır ve baklavalık un yığınını kürekle attığımızda, eltilerle gonşuların arasında bambaşka biri[redacted]

Mehmet Ali & Akşamsefası

- Sığ deme anneye, faraş ağızlı cadaloz!

- Kim "sığ" dedi sana şimdi yaa?

- E Goncagül'e derin diyosun. Hem "derin" olmak ne kadar doğru bi şey, o da belli değil. "Derin" tabir edilen kimseler, Yalıkavak Marina, Abdülhey, Memaati, Pamont Hotel felan kimseler. Hoş şeyler mi bunlar? Valla, sen ne dersen de, Goncagül yarım akıllı kart karının biri. Damadı desen, "derin"lik nerde, düz çakal, geri zekâlı, kurnaz itin biri.

- Ahihi... Coştu... Valla bilemiycem anne. Ben yine de Goncagül'ün bu hareketini, bulunduğu, daha doğrusu, kendisine yakıştırılan konum itibarıyla, ezber bozan bir davranış olarak değerlendiriyorum. Bi de düşününce şöyle bi şey var; sen kızdığında hep bana "Baban tarafta da entel yok, bizim sülalede de, sen kime çektin? Hastanede mi karıştın, nooldu bilmem ki?" dersin ya... Acaba diyorum, Goncagül Teyze ile aynı tarihlerde aynı doğum kliniğinde bulunmuş olma ihtimaliniz var mı? Yani acaba, söz konusu bebek karışıklığı o şekilde olmuş olabilir mi?

- Pü Allah cezanı versin Sıdıka. Hemen sattın ananı ha? Karının teki uzaya börek göndermeye niyetlendi diye, seni doğurup büyüten, yemeyip yediren içmeyip içiren, ayılara göğüs gererek her türlü manyağın arasında seni şu yaşa getiren anneni, bi kalemde silip attın ha? Tamam... Tamam sen git Goncagülün kızı ol o zaman. Yazık sana Safiye... Öl sen Safiye... Vah ki vah... Bunu da mı göreceğidiiiim... Ay ay anacım aaay...

- Oy kıyamam tombiğime, şaka yaptım kız. Yirim senin gıdılarını göbüşlerini... Kız şaka diyorum. Baktım sen Goncagül'ü hafiften kıskanıyo gibi olunca.... Ehehe.... Damarına bastım tobikemin...Tombiiğkemmm... Ayrıca genetik bilimi diye de bi şey var, bu basenlerle başka kimin kızı olabilirim ki?

- Sensin şişko. Çek elini ayağını Sıdıka, sırnaşma. Goncagül kim bok da ben onu kıskanıcam? Sırnaşma diyorum... Yürü git, başkasının kızı ol madem... Lan yapma gıdık alıyorum... Ayrıca Sıdıka, şunu da söyliyim; eğer beni delirtip lafımı kesmesen sana uzaya anne terliği gönderen ilk kadın olma niyetimi açıcaktım... Ben terliği fırlatırım, fırlatma başarısız olur, tee strotosferden gerisingeri senin kafaya düşer, onu bilemem çocuğum. Al bak, fırlatıyore. Aha başarısız oldu ve fakat tam isabet... Dur kız... Bi tane daha ekleştiricem yörüngeye... Ehe... Gel gel bak...

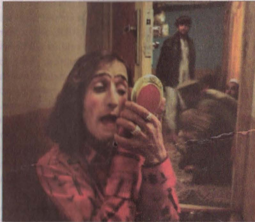
Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Tabuların, Yasakların, Geleneklerin Gölgesinde Ortadoğu'nun ve Asya'nın

Son günlerde sosyal medya, Türkiye'de kadınların görüntülerini çekip paylaşan göçmenlerin varlığıyla çalkalanıyor. Büyük çoğunluğu Pakistan, Afganistan ve civarı ülkelerden gelen bazı erkek göçmenlerin ellerindeki kameralarla büyükşehirlerin sokaklarında kadın avına çıktığı, çektikleri görüntüleri de TikTok gibi platformlarda paylaştığı tespit edildi. Görüntülerin tamamı kadınların izni olmadan çekilmiş elbette. Hatta kadınların kameraya alındıklarından haberleri bile yok; vapurda denizi izliyor, sokakta bir yere yetişmek için yürüyor, ya da birileriyle sohbet edip gülüyorlar.

Bu görüntüleri çeken erkeklerin bir diğer özelliği ise, Hitchcock gibi, çektikleri görüntülerin bir noktasında kamerayı kendilerine çevirmeleri ve kendilerini de kayda almaları. Ben bunun en büyük sebebinin yakalanacaklarını düşünmemeleri olduğuna inanıyorum. Kimsenin bu açık seçik kadınların hakkını savunmayacağına da kanaat getirmiş olabilirler. Yaptıklarının düpedüz taciz olduğunun son derece farkındalar, ama geldikleri Barbaristan'da bunun bir kıymeti ya da ehemmiyeti elbette yok. Bazıları bu videoları basitçe "kültür şoku" olarak tanımlamak istemiş, lakin ben herhangi bir kültür şokunun kadınların güvenliklerinden şüphe etmelerine sebep olacağını düşünmüyorum. Yani durum çok vahim. Özellikle de sistemli bir şekilde yozlaştırılmak istenen, buna da kadın özgürlüklerinden başlanan bu topraklarda.

Bu dünya üzerinde ve bu zaman diliminde cinsel açlığın ana vatanının Ortadoğu ve Asya'nın bir kısmı olduğu bir sır sayılmaz. Kadının bırakın bedenini, varlığının bile tabulaştığı, kadınlarla en ufak bir iletişimin kabul edilemez sayıldığı, eşle ve hatta anneyle bile sınırlı sayıda sözcükle kısıtlı düzeyde iletişim kurulan bir erkekler gezegeni zira bu coğrafya.

Kadınlarla iletişim öylesine büyük bir tabu ki, Ortadoğu ve Asya'nın büyük bir bölümünde "dünyanın en eski mesleği" tabir edilen seks işçiliğini bile erkekler yapıyor. Homoseksüel seks işçileri ve müşteriler de var elbette, ama erkek seks işçiliği fenomeninin asıl sebebi bu değil, tabular ve korkular. Evli erkeklerin ailelerini geçindirmek için seks işçiliği yaptığı bir coğrafyadan bahsediyoruz. Kadınların sokaklarda seks işçiliği yapamadıkları, yapmaya kalksalar önce toplu tecavüze uğrayıp sabaha da ölü bulunacakları bir açlık çünkü bu.

Amazonlarda yaşayan zehirli bir kaplumbağa türünün erkeklerinin çiftleşme dönemlerinde zaman zaman dişileri parçaladığını anlatan bir belgesel izlemiştim. Tek bir dişi kurbağayı 20 – 30 erkek kurbağa sıkıştırıyor, kolunu bacağını çekelerken kurbağayı parçalıyorlardı. İşte kadınlar sokaklara çıkıp seks işçiliği yapmak isteselerdi başlarına gelecek olan da bu olduğundan, Asya ve Ortadoğu'da seks işçiliği orman kanunlarına daha direnç gösterebilecek erkeklerin üstüne kalmış durumda. Tabular ve hayat olağan akışında ilerlerken, yaraları büyüyen binlerce erkek var Güney Asya'da.

Pakistan'ın Erkek Seks İşçileri

Pakistan, erkek seks işçilerinin en yaygın olduğu Güney Asya ülkelerinden biri. Başta Karaçi ve Lahor sokakları olmak üzere Pakistan'ın belli başlı şehirlerinde parkların kuytuları gruplaşmış seks işçileri ile dolu. Bez çantalarında esanslar, çeşitli yağlar taşıyor, sabahlara kadar buraları mesken tutuyor ve müşteri bekliyorlar. Pakistan'da ayrıca sadece genç erkeklerin çalıştığı genelevler de son derece yaygın. Erkek seks işçilerinin büyük kısmı çocukken tacize uğrayan yaralı gençlerden seçiliyor.

Pakistan'da temel olarak iki tip erkek seks işçisi var; birinci grup "Hijra"lar, yani transseksüel seks işçileri. Hijralar genellikle klanlar halinde toplu yaşıyor ve toplu çalışıyorlar. İkinci grup ise homoseksüel ya da heteroseksüel seks işçileri. İkinci grup seks işçilerinin müşterilerinin büyük çoğunluğunu o gece bir seks deneyimi arayan heteroseksüel müşteriler oluşturuyor.

Pakistan'da homoseksüellik aslında yasak ve homoseksüel bir hayat yaşamanın cezası da var. Ama tabi elbette burada iki yetişkin insanın kendi istek ve rızaları ile özgürce yaşamak istedikleri bir homoseksüellikten bahsediyoruz. Yoksa Pakistan genelinde erkek seks işçiliği öylesine yaygın ki, özel ve kapalı alanlarda çalıştırılmak zorunda olan kadın seks işçilerinin sayısının azalmakta olduğu tespit edilmiş.

Pakistan ayrıca Aids'in en yaygın olduğu Asya ülkelerinden biri. Uluslararası toplum kuruluşları bu konuda Pakistan halkını eğitmek istese de neredeyse yüzde ellisinin okuma yazma bilmediği bu ülkede herhangi bir eğitim ihtimali zor görünüyor.

Afganistan'da "Bacha Bazi" Geleneği ve Çocuk Fahişeler

Bacha Bazi, Afganistan'ın en eski ve en çarpık geleneklerinden biri. Yaşlı ve varlıklı erkeklerin reşit olmayan erkek çocuklarını evlat edinme adı altında satın almalarını, onları kız çocuğu gibi giydirip dansçı ve seks kölesi olarak kullanmalarını içeriyor bu gelenek. Bacha Bazi, bu erkek çocuklarına verilen isim, kelime karşılığı "oyuncak çocuk" gibi bir şey. Ya da "oynanacak çocuk"...

Günümüzde Afganistan'da çocukken Bacha Bazi olarak satılmış, yıllarca seks kölesi olarak kullanılmış, büyüdüğünde evlendirilmiş yüzlerce belki binlerce erkek yaşıyor. Bu erkekler ailelerini geçindirmek için geceleri seks işçisi olarak çalışmaya devam ediyorlar ve böylece seks köleliğinin korkunç çarkı da dönmeye devam ediyor.

Bacha Bazi geleneği Taliban tarafından yasaklanmıştı, ardından gelen dönemde de Afgan yasaları çocukların seks kölesi olarak kullanılmasını yasaklıyordu. Ancak Bacha Bazi çocukları bulan, alan, satan ve kullananlar genellikle güçlü ve zengin aşiret liderleri olduğundan, bu çocukları çalıştıranlar çok ender olarak cezalandırılıyorlar.

Afganistan'da kız çocuklarının ve kadınların sokaklarda kendi başlarına dolaşmaları ya da herhangi bir şekilde sosyal hayata katılmaları neredeyse tamamen yasak. Hal böyle olunca erkek çocuklarının tecavüze uğrama oranları ve tecavüze uğradıktan sonra Bacha Bazi olmaya zorlanma oranları oldukça yüksek. Aldıkları tehditler, utanç duygusu ve korku, zaten yaşları da genç olan bu erkek çocuklarını seks köleliğine iten en büyük nedenlerden. Çoğu vakada tecavüze uğrayan genç erkekler aileleri tarafından ya terk ediliyor ya da bizzat aileleri tarafından Bacha Bazi alıp satan para babalarına satılıyor. Bazı durumlarda da aile tecavüze uğrayan çocuğu henüz Bacha Bazi olmadan öldürüyor.

Erkek Fahişeleri

Ali Abdi, Yale Üniversitesi'nde Afganistan'daki erkek seks işçileri üzerine çalışan bir doktora öğrencisi. Ali Abdi'nin çalışmalarına göre, Afganistan genelinde bir zamanlar tecavüze uğramış, daha sonra Bacha Bazi olarak satılmış, yetişkin bir erkek olduktan sonra salıverilmiş, evlenmiş ancak ailesinin geçimini seks işçiliği ile sağlayan binlerce, belki on binlerce erkek seks işçisi bulunuyor. Bu erkekler kendilerini homoseksüel olarak tanımlamasalar da heteroseksüel olduklarından da bahsedilemiyor. Travmalarını işlememiş, bütün ömürlerini korkunun ve utancın gölgesinde geçirmiş bireyler bunlar. Bildikleri tek iş ise seks işçiliği.

Hindistan ve Güney Asya'nın "Hijra" Geleneği

Hijra deyimi, genel olarak Güney Asya'da yaşayan transseksüel seks işçilerine verilen isim. Hindistan'da, Bangladeş'te, hatta Pakistan ve Afganistan'da da aynı isimle anılıyor ve yaşıyorlar. Güney Asya kültüründe "üçüncü cins" olarak kabul görüyor ve büyük aileler olarak, klanlar şeklinde bir arada yaşıyorlar.

Hicraları Asya'nın diğer erkek seks işçilerinden ayıran en büyük özellik, hadım edilmiş olmalarıdır. Yani ergenlik dönemini geçirdiklerinde kadınlarla evlendirilemezler ve çocukları olamaz. Kast sisteminin hayatı yönettiği Hindistan'da Hicralar, fahişelerle aynı kasta mensupturlar ve aynı değeri görürler. Artık yaşlanan ve çalışamayan Hicralar, kendi toplulukları içinde bir şekilde var olmayı sürdürürler, zira Hicralar var olabilmek için komün bir hayat sürmek zorunda kalmışlardır.

Hicralar, Güney Asya'da yüzlerce yıldır varlıklarını sürdürüyor ve toplumda belli bir kabul edilmişlik ve "hoşgörü" ile karşılanıyorlar. Ancak İngiliz İmparatorluğu'nun bölgeyi kolonileştirmek üzere işgal ettiği 19. yüzyılda bölgeye atanan İngiliz valiler ve yöneticiler tarafından sistemli saldırılara maruz kalmış ve yok edilmek istenmişlerdi. Yine de bir şekilde hayatta kalmış ve günümüze kadar uzanabilmiş olan Hicra kültü, Güney Asya'da kadın fahişelerden ve erkek fahişelerden daha çok merak uyandıran ve daha çok saygı gören bir topluluk olarak varlığını sürdürüyor.

Hicralar, kadın seks işçilerinden çok daha göz önünde bir hayat sürdürebiliyorlar. Protestolar düzenliyor, yürüyüşler gerçekleştiriyor ve seslerini duyurmak isteyebiliyorlar. Hatta bu bağlamda erkek seks işçilerinden bir adım önde oldukları söylenebilir, zira erkek seks işçileri ifşa olmamak adına gece kimliklerini gizledikleri çifte bir hayat sürmekteler. Bu elbette hayatlarının çok kolay olduğu anlamına gelmiyor. Hicralar da gündelik hayatta her gün tehditlerle ve saldırılarla başa çıkmak zorundalar. Son yıllarda yaşadıkları saldırılarda ciddi bir artış gözlemleniyor. Hicraların müşterileri arasında seks turizmi için bölgeye gelen yabancı turistler, heteroseksüel ve homoseksüel de erkekler yer alıyor.

Mehmet Ali & Aksamsefasi

YASAK NE AYOL! *(En sevdiğim Gezi direnişi sloganı)*

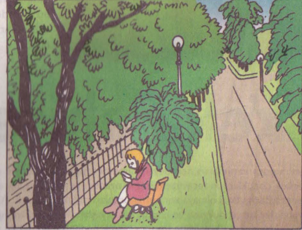
Burası evimin yakınındaki, Seine Nehri'nin ortasında uzayıp giden "Allée des Cygnes" yani "Kuğu Yolu". İnsanlar burda yürüyüp koşuyor, çocuklarını gezdiriyorlar. Şehrin gürültüsünden kaçanlar, bir banka oturup termoslarıyla getirdikleri kahvelerini yudumlayarak kitaplarını okuyorlar.

Bu sabah burada bir banka oturup soluklandım. İlk defa kuş sesleri rahatlatmadı beni. Ağaçların yüzüne bakamadım. Sevdiklerinin başına kötü bir şeyler geldiğinde, onların yanında olamamak gibi büyük bir suçluluk duygusu hissettim.

Gezi parkı olaylarının başladığı ilk gün, duygularımı naifçe böyle ifade etmişim Facebook'ta.

Şimdi, gene o parktayım. Günlerce bilgisayarımın başından kalkamadım. Biz uzaktakiler bize gösterilmeyenleri Facebook'ta paylaşarak birbirimize gösterdik.

Kırmızılı kadının, zerafetle dik duruşunu hayranlıkla izledik. Maskeli teyzenin doğallığı bizi gülümsetti. Parka gelen anneler gözlerimizi yaşarttı.

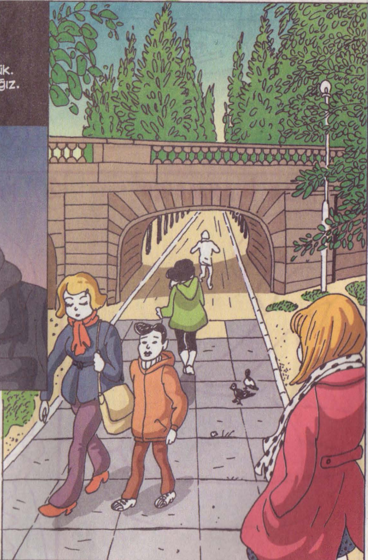

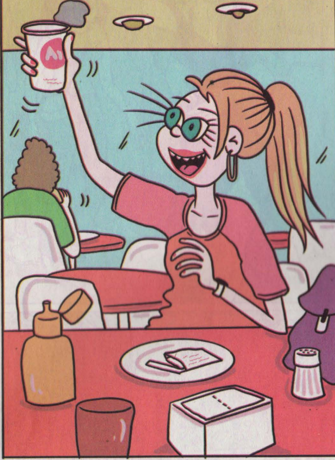

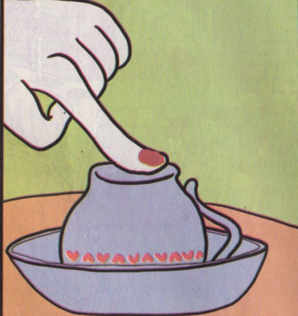
Mehmet Ali & Akşamsefası 2013 Temmuz sayısında çizilmiştir. **#GeziyiSavunuyoruz**

HAYAT BAZEN TATLIDIR

İpek Özsüslü

YAŞIN KAÇ OLURSA OLSUN, PARA KAZANIYOR BİLE OLSAN BAYRAM HARÇLIĞI ALDIĞINDA..

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

● Senin **EX** acının üzerinden zaman geçince, sen de başka birinin iyisisin ya. Tıpkı başka birinin daha zayıfı olduğun gibi.

● Bayram öncesi bana evi terk ettirmeyi planlarken, üç ayrı otobüs firmasından bilet ayırtarak, beni tek başıma kendi ebeveyn evime tatile yollamaya çabalayan, aldatan **EX**'in tapu planı tepmişti ve kendisi **EX** olmuştu neticede.

● **EX** koca haricinde **EX** olan her şeye geri dönebilirsin. Geçmişte **"damacanalarınız bile ayrıymış Abla"** diyen sucu su getirmeyi unutup beni sahura musluk suyu çay yaptırmaya mecbur, susuz bırakınca derhal **EX**'e değil ama **EX** damacanaya dönüş yaptım. İçi, dışı yosun tutmuş o plastik damacana senden çok vefalı çıktı **EX** sevgili.

● Bereli Amele laf attı, **"Sen ne güzel bakıyorsun öyle ya"**. Haah işte şimdi, o halde varım. Game over yani. **EX** kendimden çıkış yapıp, kendime geldim.

● Şiddetli bir **EX** aldatılma yaşıyorsun. Ama başkasının aldatan **EX**'ine hak verdiğin durumlar olabiliyor.

● Babası ölen kızın annesine senarist dediriyor ki; **"Ağlamayacaksın güçlü olacaksın. Kimseye en çok nereden incindiğini göstermeyeceksin."**.. Aboooov, kasiyerinden, çağrı merkezine, otobüsteki yanım, bakkal çakkal herkes biliyor ya hangi **EX** dertlerimin nerelerinden incineceğimi… Öyleki bedava internet hediyemi bile hattıma tanımlamıyorlar..

● Oysa ki ağlayana sarılınır, ama biz **EX**'ler bize sarılınca ağlıyoruz, ağlatılıyoruz.

● Elektrik alamadığımız o kadar çok faturamız var ki şu hayatta…. İsterdik ki elektrik alamadığımız şeyler sadece **EX**'lerimiz olsun.

● Güneri Abimle İstiklâl caddesinde akbil doldururken, bir demet çiçekle araya ilişerek, sanki bizim kardeş olduğumuzu tanıyormuşçasına **"Dayı, Teyzeye çiçek alsana"** dedi, çiçek satan küçük oğlan çocuğu. Bir Dayı niye bir Teyzeye çiçek alsın be çocuk? O hastaneye hasta ziyaretine giderken olur ancak. Ne yengeyi kabulleniyordu, ne de enişteyi çocuk. Yoğun bir **EX** sendromu taşıyan, bu çocuğa hayrına bir satış semineri vermeliler çalıştırıcıları.

● O, damdan düşeni istemekten de vazgeçtik. Esasen de damdan düşen seni anlamak değil, sen, senden önce ya da senden sonra damdan düşen **EX**, görünce aslında dam-

dan düşmenin o kadar da matah bir şey olmadığını anlıyorsun. Damdan düşen de kendisi düştüğü için kendinden sonra düşeni hiç önemseyip anlayamıyor yani.

● Kaç dün geçti? Dünler geçti de **EX** oldu, günler geçmiyor sanki.

● Geleceğe, bir sonraki seneye ve geleceğinde geleceğine hoş #TBT' ler bırakmalıyız ki, senelerce **EX** tarihte bugünlerin tekrarı, **Acılar** değil de **Anılar** olsun.

● Şaibeli Kargo …

Az geçmiş zaman olur ki, Derginin diğer binasından, Serko, Güneri Abimi arayıp **"adıma bir koli, içinden de boru sesleri geldiğini, üzerinde inşaat firması Ankara yazdığını ve EX'ten gelmiş olacağını"** söylüyor. Ve biz müessese müdürü, Güneri Abim birlikte gidiyoruz. Serko **"patlamak istemiyorum, bomba bile olabilir"** diyor ve dışarı çıkıyor. Bir cahil cesareti koliyi açıyoruz ki, **Apple**.. Yeşil, kırmızı, kumlusu, Amasyası çeşit çeşit elmalar … Adıma boru bile yollayamayacak **EX** kişi ile uzaktan yakından alakasız, Kadim bir okurumuzdan Hasan Bey'den, gelmişti. Serkan **"ahh ki ne ah! Bilseydim içinden elma çıkacak kimseyi aramaz, açar koliyi kütür kütür yerdim"** diyor. Şimdilerde kimseden kimseye yollanamayacak kadar kıymetli, alıp, alacağım, en ilginç kargo idi. Koliyi açtıktan sonrası tam bir ödüllü festival filmi gibiydi.

Evlensel Meseleler …

● Kalpler, sevgiler karşılıklıdır da, senin karşına çıkan karşılık, bir başkasının ki ile karışmış olmalı.

● İllaki sevmeyi, sevmek ve sevilmekle öğrenmek değil de, Sevmediğinde, sevilmediğinde de sevginin ne demek olduğunu anlayabilirsin.

● Evlenirken birlikte yaşlanmaya karar verirsin, ayrılırken de yaşamaya karar veriyorsun.

Ex'ten Trik Meseleler; EX, Kendimi hissetmiyorum artık. Ya kendi sandığım gibi biri değilsem?

Paparazziye Gün-Demlik-Sokak Tepik

● Metro çıkışında, yürüyen merdivenlerden yukarı çıkan taraftayım. İnen yürümeyen taş merdivende bir kız Telefona bakarak iniyordu ve düştü. Bizim taraftaki kadın, inen tarafın merdivenine yaklaşmakta olan bir adama; **"yardım edin kız düştü"** dedi. Sonra adama arkasından kızdı. **"Yardım et, diyoruz, adam böööle bakıyooo yaaa!"** diye söylenerek gitti. Kendi kocasına kızarcasına, Kadın hep fahri karı, her erkek de onun için hep fahri koca gibi sanki.

● Yıllar önce Babamın arkadaşı ve karısı, İngiltere'ye okumaya giden kızları ile ilgilensin diye Abime yolluk olarak su böreği yapıp getirmişlerdi. Çay demledim ve hep birlikte yedik. Misafirler gittikten sonra böreği didik didik ettik. Böreğin içinde hiçbir peynir vs, başka bir börek içi bulgusuna rastlayamadık. Ya unutmuştu, ya da bom boş böreği bundan tam 30 yıl önce keşfetmişti Ev Kadını. Ve şimdilerde bir anlam kazandı o börek, hatıralarda kalsa da.

● **"Az da olsa istedikleri her ürüne erişebiliyorlar"** diyen ve **"Fakirlerin erişemeyeceği zamlarda fiyatlandırınız"** demiş gibi davranan kişinin, aynı olması inanılır bir şey. – Var olan her ürüne ulaşmak zor değil, ürüne ulaşacak paraya erişmek zor.

Ankara, 20 Nisan 2021

DALGALARIN DANSI

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Okyanus kıyısındaki o ana şehir aklını alır…

Oturur kıyıyı döven dalgaların seyrine dalar. Hiç bu denli dalgaların kıyıyı dövmesine, susuz kalmış kumlara öpücük bırakıp gitmesine, kıyıdaki güzelliklerle buluşmasına, kayalarla oynaşmasına yoğunlaşmamıştır.

Nazım Hikmet ses verir:

"Dalga bir dağdır/kayık bir geyik! Dalga bir kuyu /kayık bir kova!/Çıkıyor kayık/iniyor kayık,/ devrilen/bir atın/ sırtından inip,/şahlanan/bir ata/biniyor kayık!"

Dalgaların gelişi sırasında ansızın kıyıya ulaşmadan patlayan çılgın dalgalar görür. Kıyıya gelirken ansızın patlayan bazı dalgalar beyaz köpükleriyle gelin görüntüsü yaratır, sessizce giderler. Dalganın kendine özgü sıra dışı şöleni onu çok etkiler.

Çevresindeki sıra dışı insanları ansızın bu dalgaların seyrine katar. İşte o üreten çılgın kadın, o sıra dışı çizer delikanlı ve onlarca sıra dışı insan gözünün önünden kırmızı halıya dizilen yıldızlar gibi geçerler.

Sıra dışı olmak kolay değil bu tanımı alan tüm insanlar büyük mücadelelerin insanıdır. Toplum kendinden olmayanı hemen dışlar, ayrık otu gibi bırakır. Ayrık otlarını seyredenler bir yandan da için için onların yerinde olmak ister. Bu sıradan insanlar sıra dışı olma isteğini dillendirmeye cesaret bile edemez. Sıra dışı olmanın mücadelesine asla katlanamaz, sıradan olmayı seçer, sıradan dalgalar gibi gelir, giderler.

Sıradan dalgalar kıyıya mutlaka ulaşır bu ulaşmayı başarı saydığı dingin sakin gelişinden öylesine bellidir ki kıyıya yol alırken; asla hırçınlaşmak, ansızın bir beyaz köpük şöleni yaratıp çığlık atmak istemez. Gider gelir, gelir gider. Hatta aynı yolculukta ansızın patlayıp beyaz güller açtıran dalgaları görmez.

Oysa birlikte kıyıya gelirken; ona yoldaşlık yapan, ansızın isyan çığlığı suyu dalgalandıran, kıyıya gidiş hızını arttıran güzellikten bihaber olan dalgalar aynı hızla dağılır. Gelir, döner. Döner gelir.

Çok sevdiği şair Özdemir Asaf'ın şiiri hep ezberindedir:

"Sensiz de denizi seyredebiliyorum./Hem dalgaların dili seninkinden açık./Ne kadar hatırlatsan kendini boş./Sensiz de seni sevebiliyorum./Hep boş konuşurduk hatırlar mısın, bula bula,/Karşılaştığımız zamanlarda./Sen, sevgiden şımaran çocuk,/Ben şaşıran budala."

Bir an görkemli kayayı döven dalganın çılgın rüzgârla dansının seyrine dalar. Koca kayaya dalgalar ne yapabilir ki olsa olsa onun tozunu alır, serinletir, özlemle kucaklaşır, tuzlu sularla onu yıkar, korur. O ise sıradışı dalgaların kayaya yaklaşmadan çılgınca patlamayı seçmesinin seyrine doyamaz.

"İnsanlar dalgasına tutulmuş bir gemiyim!/Sağa sola sallanıp, bakın, çırpınıyorum;/Fakat bilmem ki sarhoş onlar mıdır, ben miyim;/İnsanlar dalgasına tutulmuş bir gemiyim!" diye Cahit Sıtkı Tarancı şiiri ile katılıyor bize…

Biz Okyanus Kıyısında İki Kadın

Dalgaların seyrinden çevreye yüzün dönünce; kara Afrika'nın ak yürekli emekçi kadınını görür. Kumsalda midye ve denizkestanelerini toplayıp sepetine koyan kadının yaşam kavgasının seyrine dalar. Midye kabukları ve denizkestanelerinden yapılıp pazarda satılan takıları, objeleri anımsar. Kadına doğru yürür. Yüz yüze geldiklerinde geçim derdindeki kadın, kendisine çevrilen sevgi dolu bakışlar karşısında güneşten kızaran yanakları daha da pembeleşir. Biri dalgaların seyriyle yazılar yazarken; öbürü dalgaların getirdikleriyle yaşam kavgasını sürdürür.

"Denizlerin dalgasıyım / Ben halkımın kavgasıyım" türküsü dilinde, yazarı toprağında dalgalara yürür...

Doğanın bu kavgasını insanoğlu seyreylese; güce tapan, güçlünün dalkavuğu olan, mazlumu ezenin izsiz eylemini içinden geçirir. İzi kalanı, yüzyıllar aşıp geleni, seyri doyulmaz olanı bulur. Güçlüye eyvallah etmeyen, güçlünün dalkavuğunu takmayan, sadece mazluma eğilen, mazlumu savunan biri olsa bu onurlu duruşun izlerini görse öylece ölse diye düşler…

Son söz yazar ve şair Ülkü Tamer'in olsun:

"Ölürsem senin bildiğin bir suya at beni,/Dolaşayım bütün denizlerini yüreğinin,/Kaplayan sessizlik olsun aşkımın dikenlerini."

- Madem gaza, elektriğe para yetmiyor. Madem ki buzdan ev, çekip dolabımın fişini, evi buzdolabı olarak kullanmaya başladım. Buzdolabı lükslüğünde yaşamaya çabalıyorum. Ayrıca da elektrik faturamın çeyreği bile değil kârım…

- Bütün kış evde **ÖRENDAYAN** kostümünü giyip oturdum. Soğuğa karşı savaş açmış bir kahraman gibiyiz, hepimiz **#ÖrenDayanız**.

Mehmet Ali & Akşamsefası

- Ne kurbanmışız bee? Bir büyük simit alıp en az 7 arkadaş yiyoruz. Aramızda bazı glutensiz beslenenler yemiyor bir de mesela, vejetaryen ortak gibisinden.

- Bizim çocukluğumuzda **"Alan var, alamayan var, diğer çocuklar özenir"**, diye, çocuğunun beslenme çantasına muz, şeftali koyamayan, annelerin torunları şimdilerde çocuklarının beslenme çantasına hıyar, ekmek gibi besinleri de koyamıyorlar.

- Ekmeği sağlık diyeti için değil de, parası yüzünden bırakmak, gelmiş, geçmiş diyetlerin en fena ödenemiyeni imiş meğer.

- Ufacık şeylerden mutlu olduğumuzu sanmak. Kirli sepetinde, önceden alınmış taşlaşmış hale gelmiş, çamaşır deterjanım varmış mesela.

- Taburesini yanında taşıyan adam yer altı metrosuna bindi, taburesine oturdu ve kitabını açtı okudu. Mahalleye kolunun altında topu ile gelen çocuğa özenildiği dereceden bin kat daha fazla gıpta ettiğim andır.

TEPİK EMİNE

Feyhan Güver

Daha düğünün ertesi günü kaynanası tarlaya götürdü bunu…

Evde kaynana var, kaynata var, görümce var… Bütün işleri bunun üstüne yıktılar.. Aslında kocası pısırığın teki ama anasının gazıyla iyice çakma aslan kesildi.

Bu sustukça kocası iyice tepesine çıktı, bu iyice sessizleşti, pıstı kaldı… ilk lakabı "PISIK EMİNE" işte böyle ortaya çıktı…

Bir gün bizim buradan geçiyordu… Baktım ağlıyor…

Tam bu esnada kocası yetişti ardından…

Zavallı Pısık Emine pısa pısa öyle dolmuştu ki, bütün öfkesi pısırık kocasının çenesinde patladı…

Mehmet Ali & Akşamsefası

Negatif Çıktım!

BETÜL YILMAZ

FİN

SÖYLEDİKLERİNİZE DİKKAT EDİN,

DÜŞÜNCELERİNİZE

DÖNÜŞÜR...

DÜŞÜNCELERİNİZE DİKKAT EDİN,

DUYGULARINIZA

DÖNÜŞÜR...

BU YAKIŞIKLILIĞI, TEMİZLİKLE TAÇLANDIRALIM, KIZLAR SEVER IHHHIII!

FIŞ!

FIŞI

DUYGULARINIZA DİKKAT EDİN,

DAVRANIŞLARINIZA

DÖNÜŞÜR...

DAVRANIŞLARINIZA DİKKAT EDİN,

ALIŞKANLIKLARINIZA

DÖNÜŞÜR...

ALIŞKANLIKLARINIZA DİKKAT EDİN,

DEĞERLERİNİZE

DÖNÜŞÜR...

DEĞERLERİNİZE DİKKAT EDİN,

KARAKTERİNİZE

DÖNÜŞÜR...

KARAKTERİNİZE DİKKAT EDİN,

KADERİNİZE

DÖNÜŞÜR...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Betül Yılmaz

Eda Pera Küçük

BİRAZ ÜZÜLDÜM SONRA ANNEME SARILDIM, KENDİME GELDİM

Bize çiçek diyen bi' kesim var. Nedendir bilinmez; kadının ikinci sınıf algısının yerleştiği güzel ülkemde nazik olunmaya çalışılmasından doğan gereksiz benzetme. Şekerim çiçek değil, insanız biz. Sonra kadınız…

edaperakucuk@gmail.com

Biz kadınlar öyle varlıklarız ki gücümüzü tayin etme konusunda inanılmaz şeylerden destek alabiliriz. Bunlardan biri ve en önemlisi bizzat 'kendimiziz'. Hal böyle olmasaydı 'kadına bak dağ gibi' deyimleri türemezdi. Şimdi şunu söylemek de fayda var; bu yazımın sonu nasıl biter kestirememekle birlikte, feminizm tutkulu bir halle kaleme alınmamaktadır. Amacım tamamen içimden gelen satırları sizlerle en direkt paylaşmak. Haa benim zaten feminist- aktivist bir yazar olduğumu biliyorsunuz. Neyse şimdi sizlere ne anlatmak istediğime geri dönelim. Geçtiğimiz günlerde 'Konforu bozuldukça insan gelişir' başlıklı yazımla alakalı çok fazla mesaj geldi. 'Konuya lütfen devam edin, sizin gibi yazarlara, özellikle kadın yazarlara bu coğrafyanın, dünyanın çok ihtiyacı var. Bu dünyayı erkekler mahvetti, umarım siz kadınlar kurtarırsınız' diye. Bu anlamlı satırlar için siz değerli okurlarıma teşekkür ederim. Ama bu ay müsaadenizle 'annelerimizden' dem vuracağım. Sözüm olsun 'konfor' başlıklı yazıma da en kısa zamanda devam edeceğim.

***

Kendi annemden bahsedeceğim size. Adı Enise. 70 yaşında, meleğim. Benden asla vazgeçmeyen emektar annem. Hayatımın koşulsuz her noktasında kolları açık, beni düşmeden tutan, karşılıksız sevginin adı.

Vicdanlı ve omurgalı olmayı kanıksatan, bildiğim en güzel kelimelerin karşılığı… Kulaklarıma küpe yaptığım sözleri, oldum olası hayatımın her anına arkadaşlık ediyor. İlk aklıma gelen; 'Nasihat vermek kolay, örnek olmak zordur', sözü. Belki de hak arayışlarımdaki dik duruşum annemden gelmedir. Hadi size bir şey itiraf edeyim; geçmiş yıllardaki adalet arayışımın teşviki annemden çıktı. Daha doğrusu cesareti annem aşıladı bana. 'Git ve hakkını al' dedi. İyisiyle kötüsüyle yanındayım mesajını verdi. Bir kez olsun başım yere bakmadı; haklılığımdan aldım gücümü annemin rehberliğinde. Ne eşsiz bir şans.

Evet evet bu şans olmalı. Milyarlarca insan arasında 'Enise'nin annem olması hayatımdaki en büyük şans.

Malum Mayısın sekizi 'anneler günü'. Annesi hayatta olanlar şanslı aslında. Kıymet bilene tabii. Bilmeyene de sadece hediye. Yani demem o ki; hediye alınınca ve beş dakika yalandan 'seni seviyorum anne' deyince olmuyor o işler. Mayısın sekizi anneler günü pekala; geri kalan üçyüzaltmışdört gün?

Bence her gün anne günü. Değer her an her dakika hissettirilmeli. (Vefat eden annelerimiz için bol rahmet, bol dua...)

***

Anneler Günü…

Anneler Günü kavramı, yakın çağımızda ABD'de yaşayan Anna Jarvis'in kaybettiği kendi annesi için 1908 yılında başlattığı anma günü ile başlamıştır.

I. Dünya Savaşı'nın sona ermesinden sonra 4 yıllık buhranlı günlerin acısını çıkarmak için insanların her fırsatta sosyalleşmek istemesi, anneler gününün daha da yaygınlaşmasının önünü açtı. Anneler günü akımı birçok ülkeye sıçrayarak küresel çapta yayılmaya başladı. Anna Jarvis, kilisedeki ilk toplu anneler günü kutlamasında kadınlara beyaz karanfil dağıtmıştı. Beyaz karanfil, annelere anneler gününde özel bir hediye verme düşüncesini ortaya çıkardı.

Ticari girişimciler, doğal olarak bu fırsatı kaçırmadı. Anneler günü, giderek bir alışveriş çılgınlığına dönüşmeye başlayınca Anna Jarvis, başlattığı akımın amacından uzaklaştığını düşünerek hediye kampanyaları düzenleyenlere karşı dava açtı. Anneler gününün resmiyetten çıkarılmasını da talep etti. Ailesinden kalan bütün serveti anneler gününde para kazanmaya uğraşan ticari girişimcilere karşı açtığı davalar için harcasa da iş artık kontrolden çıkmıştı.

Anneler günü demek artık alışveriş çılgınlığı demekti. Doğal olarak kimsenin alışveriş yapmasına engel olunamayacağı için Anna Jarvis, bütün davaları kaybetti. "İşin içine giren para, masumiyeti öldürdü" diyen Jarvis, alışveriş çılgınlığını "Annenize bir kutu şeker alır, ondan daha çok siz yersiniz... Ne kadar da hassassınız!" sözleriyle dile getirdi.

***

Kutu kutu şekerler ağızları tatlandırdı, ticarethaneler kepçe kepçe para kazandı. Gerçek sevgiler dışındaki her şey tek güne, tek bir ana hapsedildi… Hoş bir dakika bile olsa annesini öpmeyenleri düşününce, anlık hediyeciler bir adım öne çıktı; günü kotardı.

Tüm kadınların değeri tartışılmaz. Ama anne değeri cennetin anahtarı. O anahtarı nerede sakladığınıza dikkat etmekte de fayda var. Bizler kim olursak olalım, annelerimizin biricik çocuklarıyız. Tüm annelerimizin anneler günü kutlu olsun.

***

Bir kutlama da 1 Mayıs Emek ve İşçi Bayramı için… İşçi bu ülkenin namusu, birliği, dirliğidir. Saygıyla… Yaşasın 1 Mayıs.

OMUZ VERMEYEN AKIL VERMESİN

Gökçen Erdoğan

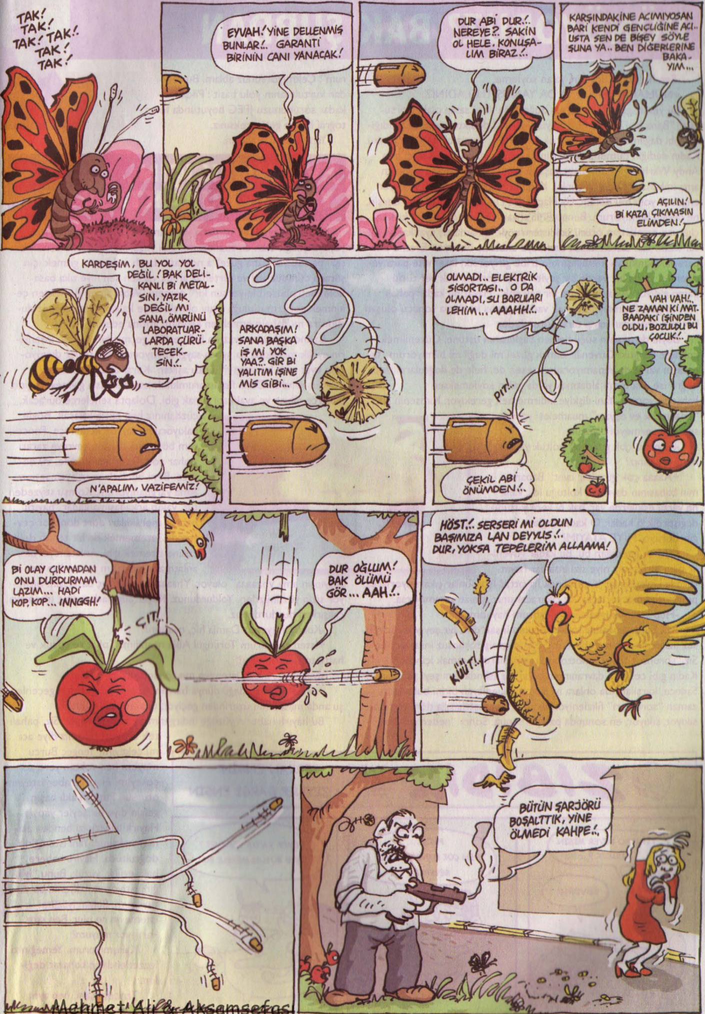

Geçtiğimiz günlerde kendisini "aydın" olarak tanımlayan biri kalabalık ve uzunca bir sohbetin orta yerinde "Dünyanın her yerinde kadın sorunu var." dedi. Türkiye'deki kötü yönetiliyor ve kadınlar haklarını almak için sosyal medyada paylaşım yapmaktan başka bir şey yapmıyorlarmış, buradaki sorun buymuş. Birincisi; kadın sorunu nedir? İkincisi; sosyal medyayı hala küçümsüyor musunuz? Üçüncüsü; kadınların bir kendilerini meydanlarda yakmadıkları kaldı (ki kimse sevinmesin, yapmayacağız.).

Bu soruları bizzat kendisine de sorduğum için burada da gönül rahatlığıyla yazıyorum. Çok değil birkaç hafta önce 8 Mart'ta yürümek isteyen kadınların gördüğü muamele ortada. Eşinden boşanmak, sevgilisinden ayrılmak isteyen kadınların başına gelenler malum. Bir kadın iş yerinde mobinge uğradığında tazminatsız çıkarılmak için daha da büyüğüne uğruyor, bütün direnç kanalları tıkanana kadar taciz ediliyor; işten çıkarılmıyor bile. İş görüşmelerinde çocuğunuz var mı, hamile kalmayı düşünüyor musunuz soruları soruluyor ki hamile ve çocuklu kadın, şirkete yük olmasın. Çalışırken hamile kalanların bir kısmına zaten geçmiş olsun. Yönetim kadrolarındaki erkek çoğunluğu, meclisteki niceliksel erkek egemenliği zaten apaçık. Taciz, tecavüz suçlusu erkeklerin göz altından elleri kollarını sallayarak çıktıklarını, ceza almışlarsa bile devede kulak olduğunu eminim herkes biliyor.

Yürüsen yürütmüyorlar, koşsan koşturmuyorlar. Tweet atsan evinden alınıyorsun, eylem yapsan yerlerde sürükleniyorsun. En başta ailenin içinde başlıyor, senin adına karar alanların erkeklik gururunu incitmeden yaşama serüvenin. Kimsenin ağzına laf vermeden yaşaman için türlü baskı görüyorsun. Ve bütün bunlara rağmen elinden geleni yapıyorsun. Büyük ve köklü geleneklere, yerleşik sancılara meydan okumak için, kimseyi incitmeden kendi varlığını ortaya koyabilmek için, senin yaşayamadıklarını kızların yaşasın, babanın kocanın yaptıklarını oğulların yapmasın diye her yolu deniyorsun. Ama yine de beğendiremiyorsun işte. Yine bir erkeğe, yine kendini mum edip eritsen bile beğendiremiyorsun. Mücadeleni beğenmiyorlar, başka türlüsüne ve dahasına fırsat veriliyormuş gibi. Bu sayfaları da sosyal medyayı da bu yüzden çok önemsiyorum işte. Bizim akıl almaya ihtiyacımız yok; o bizde ziyadesiyle var. Gelişime açık, dönüşüme meraklıyız. Bizim zulümsüz hava sahasına ve gerçek bir insani dayanışmaya ihtiyacımız var. Çünkü gereken şey; kadın- erkek demeden eşitlik için omuz omuza verilen bir düzen. Omuz vermeyenlerin akıl da vermemelerini kendi adıma rica ederim.

KELEBEK ETKİSİ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

ATARIN NERESİNDEN DÖNÜYORUZ? BAK ŞURDAN

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

-Sen hiç tribal değilsin, yalan söyleme.

+NUMARAYI EKSİK YA DA YANLIŞ TUŞLADINIZ.

Bu yersiz güven, bu saçma doğruluğa nasıl sahip olabiliyorsunuz? "Bana bişi olmaz ya, 1 büyük içerim" dedikten sonra dağıldığınız gibi dağılmanızı görmeyi çok istiyorum. Yersiz bir söylem çünkü. Kadın dediğin dümdüz değil, tüm duygularıyla yaşıyor. Gerçi ben Andy Warhol gibi duygusuz yaşamak için robot olmak istiyorum ama imkansız. Kadınım çünkü. Kadınlar için, unutulmuş bir köyün engebeli yolu mu dersin, Uy Haçan Da Denizi'nin dalgası mı dersin, ne dersin bilmiyorum. Bunun PMS'si var, efendime diyeyim kıskançlığı var, zamlardan ötürü çok istenilip de alınamamış ayakkabısı var, var kızım var. Zaten kimse bedavaya tribalize olmuyor. Evet, o bile parayla. Çünkü ya mesajlaşırken tribe giriyorsun internete para veriyorsun ya da bir yerde bir şeyler yiyip içerken. Bak her türlü paran gidiyor. Asla bedavaya bir şey yok. Hayat bu kadar pahalı iken ve güzel zaman geçirmek varken yanlış kodlama sonucu oluşan her türlü hatadan karşı taraf sorumludur.

Böyle de atarım suçu hemen başkasının üstüne. Güvenilmek çok ağır bir yük. Güvenilir olmak güzel mi değil mi bilmiyorum. Yapacağın varsa da yapamıyorsun istesen de, hele de doğruların dopdoğru ise. İlla birini aldatmak ya da yalan söylemekten bahsetmiyorum. Yani ilişkiye indirmemek gerekiyor. Kimsenin size "evladiyelik ev eşyası" muamelesi yapmasına izin vermeyin diyorum.

-Ayyy bu çok güzel bir koltuk yaaaaa, nerden aldınız?

+Aaaaa çok güzeldir evet. Babanemin babasının dayısının koltuğu idi. Valla ne varsa eskilerde var, bak bi kere yüzünü değiştirdik o kadar. O kadar sağlam, taş gibi duruyo. NİYE ATAYIM?

Demek istediğim bu. Bu kadar güvenilir olan biriyseniz niye sizi insanlar hayatlarından çıkarsınlar ki şu dönek hayatta? İşte, onlar çıkarmıyorlarsa, pragmatist bakıyorlarsa, siz çıkaracaksınız işinize yaramıyorsa.

-Hep sorunlu insanları çekiyorum hayatımaaaa ☹

Bak bu da koca bir yalan. Sorunlu insan diye bir şey yok. Sorunsuz insanın hayatını zehir etmeye and içmiş sorunsuz insanlar var. Siz "sorunsuz hayat" mottonuzla sorunlarınızı aşmak için Kedi Kadın gibi cesurca davranırken onlar da aslında aynı şeyi yapıyorlar. Sadece, karşılarında onlara iyi davranan, anlayan birini buldukları zaman "sorunları" filizleniyor ve zehirli bir sarmaşığa dönüyor. Sizi sıkıyor, sıkıyor, en sonunda patlıyorsunuz. Sonra "neden çekiyorum". Çekmiyorsunuz ablam. Bunlardan kurtulmanın yolu basit : Piksel kadar sorununuzu JPEG boyutunda fotoğraf haline getireceksiniz.

Yani logoyu büyütün.

EVLENMEK İÇİN YANLIŞ DURAKTASINIZ

İnsanları tercihleri için asla yargılamam. Bana ne yani, kör kuyuya düşecek olan da sizsiniz, mis gibi yaşayacak olan da. Buna karışıp "bak şu yol daha güzel, a noktasından b noktasına gitmek için şurada dümdüz yol ve tertemiz araba varken sen niye tıka basa dolu metrobüse biniyorsun ki?" demem. Vebal altına girmekten çekinmek değil, mutluluğa mani olmak, düşe kalka öğreneceğiniz durumlara müdahale etmekten kendimi imtina ederim.

Başından 1 adet (yazıyla BİR) evlilik geçmiş biri olarak, insanların evlilik merakına da ayrıca saygı duyuyorum. Bir şeyler duyuyorum evet ama bu saygı mı orası aşikar. Karşı olduğum tek şey evliliğin kendisi. Daha fazla sorumluluk istemek; asla giymeyeceğiniz binlerce elbise ve ayakkabı almak gibi. Dolapta senelerce duracak, cüzdanınız hep eksik kalacak. Böyle bakıyorum olaylara kendimce. Pencerem böyle arkadaşım, çevreye zararı zinhar yok. Bakış açım böyle, 90 derece. Beni bunlarla yargılayamazsınız. Ama yargılanıyorum. Komşu teyzeden tut, yakın arkadaşıma kadar "hayırlı haber" meraklıları dört dönüyor çevremde. İstememek de bir tercih delicesine istemek gibi. Anlatamıyorum, anlatmaya kalktığım zaman "ya sen ne acayipsin ama yhaaaaa" oluyor. Yhaaaaaaa evet saç başla işim bitmiyor sizin yüzünüzden. Yoldurdunuz. Kaçar adımlarla evime ulaşmaya çalışırken durdurdunuz.

-Konuşamıyoruz Damla hiç, naaptın?

+İşten geliyorum Torungül Abla naapiiim. Çoluk ve çocuk ve hatta torunların nası?

-İyiler iyi. Annen istemiyo mu torun? Var mı bişiler?

+Annem torun değil dünya barışını istiyor. Gönlünden geçenler şu anda maskemin üzerinden geçiyor, oraya odaklan lütfen.

Bu hayırlı haberin yüzüğe indirgenmesi canımı sıkıyor. Siz, pahalı tek taş göreceksiniz diye acı mı çekeyim? Yengeç Burcu muyum ben yoktan yere acı çekeyim? Hayırlı haber isteyen otursun Putin'in aklı başına gelsin diye bir şeyler yapsın. Hayırlı haberinizi benden alamayacaksınız. Yani istediğiniz doğrultuda. Hayırlı habere bak, evlilik, yüzük. Bunu "iyiliğini istiyorum" diyenle bir tutuyorum. Benim iyiliğimi istemeyin ne olur. Ben size karışıyor muyum?

Karışmıyorum. Yemeğinizi lezzetlendiren baharat değilim.

Tencere tava, hep aynı hava.

ZIBIDIK

YAZAN : SERKAN ENGİN
ÇİZEN : ZEYNEP GARGİ ENGİN

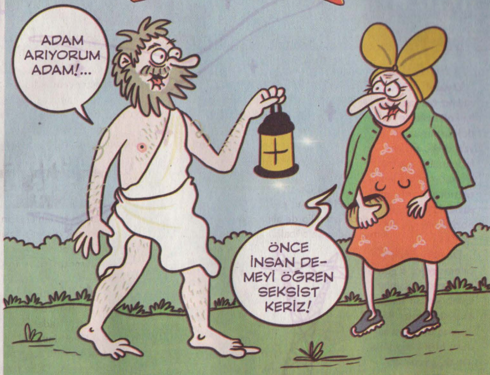
ELİF ÜZDÜ

İpek Özsüslü

GÜLNİHAL ARAZİ

ELİF AYDOĞDU

Mehmet Ali & Akşamsefası

ZEYNEP SAYAR

Koltuk Tırmalamayı Önleme Procesi

MEYHANEDEN ROCK BARA

Uyarı! "Okuyacağınız bu yazı melankoli hislerle doldurulmuş bir yazı değil. Aksine farkındalığı artmış bir kadının beklentilerini saklamadan yazabildiği apaçık, pozitif enerjili bir yazı."

Doğum günlerini önemseyen, o günlere farklı anlamlar katabilen bir kadın düşünüyorum. Bir insanın dünyaya sadece birini koynuna almak, çocuk doğurmak, para kazanmak gibi klasik nedenlerle dünyaya geldiğine inanmıyor. Kendi doğum gününe sayılı günler kaldığında midesi kasılıyor, zihninde beklentilerini sıralıyor.

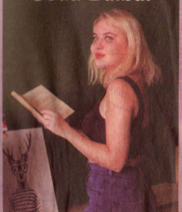
O gün geliyor. Onun doğum günü! Arkadaşlarından, hayatından geçip giden flörtlerinden bir şey bekliyor. Sık sık telefonuna bakıyor, sosyal medyasını kurcalıyor. İstediği sıradan bir 'iyi ki doğdun' zırvalaması ya da sırf alınmak için alınmış bir hediye değil.

Güneş batana kadar bekliyor ve evden hırsla çıkıyor. Arka planda 'amaaan ormancı canım ormancı' çalan bir meyhaneye giriyor. Ormancıyla iyice dertleniyor. "Büyümeseydim, zannettiğim kadar önemli olmadığımı fark ettiğimde yine de üzgün hisseder miydim" diye düşünüyor.

Meyhaneden dalgın çıkıyor, sonradan rock bar olduğunu anlayacağı herhangi bir bara giriyor. Yadırgadığı, daha önce hiç gelmediği bu yere her bir şarkı sonrası daha çok alışıyor. Yeni bir ortamın ona iyi geldiğini fark ediyor. Arkadaşlarından, flörtlerinden beklentiyi kesiyor. Yeni yaşı düşüncelerinin değişmesine belki de bir bahane oluyor. Farkına varıyor, kabulleniyor. Dünyası sadece eski çevresinden, eski alışkanlıklarından ibaret değil.

Kendini aslında hiç tipi olmayan bir erkeğe ilgiyle bakarken buluyor. Ardından ona eşlik eden arkadaşına küçük harflerle "beklentiye gireceğim tek kişi artık benim. Arkadaş ne yolda ne de ticarette belli oluyor. Arkadaş doğum gününde belli oluyor!" diyor ve ortama hiç de uygun olmayan rose şarabını yudumlayarak yeni 'netleşen dünyasını' kutluyor. En büyük hediyesi ne peki? Gülümsemesi, kahkahaları, yargılanmadan sevişmesi, hayattan zevk alabilmesi kadın için en büyük hediye...

Seda Bülbül

NE İÇİN NE YAPARSIN?

AİDİYET

EĞLENCE

SEX

PARA

EŞİTLİK

ÖZGÜRLÜK

Bahar

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

OOF AFET ABLA... BOŞUNA DEMEMİŞLER EV ALMA KOMŞU AL DİYE...

E HAYIRDIR?. N'OLDU SABAH SABAH?!

ŞU HAYRİŞ... İKİDE BİR MORALİMİ BOZUYOR!.

YOK EVİ NE BİÇİM BOYADIN!. YOK ÇİTLERİ NİYE KISA YAPTIN?.

E DESİN... N'OLACAK?.

YA DESİN DE... SÜREKLİ MORALİMİ BOZUYOR!. BİR DİİL, İKİ DİİL!..

YAVRUM BAZI İNSANLAR ÖYLEDİR... TEK ÇARESİ TAKMIYCAN... BOŞBOĞAZLIK DÜZELMEZ!.

VALLA İYİCE PSİKOLOJİMİ BOZDU!..

TAKMIYCAAAN!..

HAYRİŞ İŞTE!. OTURDUĞU YER BAYIRLA SIRT! KONUŞTUĞU ŞEY ZIRTLA BIRT! BOŞVEER!..

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

